

عنوان مقاله:

مکان، دایره های شخصی و الکتریسته ی روانی

محل انتشار:

سومین همایش ملی هنرهای نمایشی و دیجیتال (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

مسلم خراسانی - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد کارگردانی نمایش، دانشگاه هنر، تهران

خلاصه مقاله:

حضور در یک مکان بخصوص می تواند عملکرد و رفتار ما را تحت تاثیر قرار دهد. وقتی در کتابخانه هستیم حرکات بدنی و اصواتی ما نسبت به زمانی که در زمین بازی حضور داریم کاملاً متمایز است. در عین حال هر مکان دارای یک اتمسفر روانی است که می تواند حال و هوای صمیمی یا غیر صمیمی ایجاد کند و موجب نزدیکی یا دوری افراد از یکدیگر شود. در این مقاله ابتدا مفهوم محدوده ی شخصی، دایره یا «کره ی اطواری» فرد تعریف شده و پس از بررسی کارکردهای آن، عوامل تاثیر گذار بر آن نیز مورد توجه قرار خواهد گرفت. همچنین نشان خواهیم داد که محدوده ی مذکور - دایره ی اطواری فرد - بیش از آنکه محدوده ی فیزیکی خاصی باشد که از محاط شدن کره ای فرضی به دور بدن ایجاد می شود: «هاله ای روانی است که افراد با توجه به درونیات و تاثیرات متقابل محیط بیرونی شبیه یک میدان الکتریکی به دور خود ایجاد می کنند». سپس با معرفی مکان های همگرایی اجتماعی و مکان های واگرایی اجتماعی از منظر نظریه پردازان پراکسمیکس - علم بررسی مکان و بهره برداری از آن - چون «ادوارد تی هال» مردم شناس و «هامفری اوسموند» روانپزشک آمریکایی، با در نظر گرفتن تاثیرها به عنوان یک فضای همگرایی اجتماعی مکان هایی که ویژگی شاخص آنها کم کردن فواصل فیزیکی و روانی و ایجاد روابط صمیمی میان افراد است نشان خواهیم داد که چگونه تجربه های نمایشی در عین کم کردن فواصل فیزیکی در ایجاد رابطه صمیمی با تماشاگر ناتوانند.

کلمات کلیدی:

دایره های شخصی، الکتریسته ی روانی، مکان همگرایی و واگرایی اجتماعی، فاصله های روانی، ارتباط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1548228>

